

ва на нечиститѣ духове, и излѣзватъ? (37) И разнесе се слухъ за него по всичкиѣ околнѣ мѣста. (38) И когато станѣ отъ сѣборището влѣзе въ домѣтъ Симоновъ; и тѣщата Симонова бѣше и хванаѣла силна огница; и молихъ го за нея. (39) И той застава надъ нея и запрѣти на сѣгната; и остави я; и тоя часъ ставѣ тя и слугуваше имъ.

(40) И когато влѣзваше слѣдъ него, всички които имахъ болнави отъ всякакви болести доведоха ги при него; а той, като възложи рацѣ на всякого едного отъ тѣхъ, исцѣли ги. (41) Отъ мнозина още и бѣсове изхождахъ съ крѣстѣтъ, и казвахъ: Ти си Христосъ Синаѣ Божий. И запрѣщаваше имъ и ги не оставяше да говорятъ, понеже го познавахъ че е Христосъ.

(42) И когато станѣ день, излѣзе и отиде въ пусто мѣсто; и народѣтъ го дарѣше, и доидоха при него; и задржвахъ го да си не иде отъ тѣхъ. (43) А той имъ рече че: И въ другитѣ градове трѣбѣа да благовѣстѣтъ царството Божие; понеже на това съмъ провѣдѣтъ. (44) И проповѣдаваше въ сѣборищата Галилейски.

ГЛАВА 5.

А веднѣжъ когато народѣтъ го притискаше да слуша словото Божие, той стоеше при езерото Геннисаретско. (2) и видѣ двѣ ладии че стоехъ по край езерото; а рыба-риѣ бѣхъ излѣзли изъ тѣхъ та испирахъ мрѣжитѣ си. (3) И като влѣзе въ една отъ ладинѣ която бѣше Симеонова, помоли го да я отдалечи малко отъ земята; и сѣднѣ та поучаваше народѣтъ отъ ладията. (4) И щомъ прѣстана отъ говори, рече Симону: Огтегли ладията въ дълбочината, и хвърлете мрѣжитѣ си да уловите риба. (5) А Симонъ отговори и рече му: Учителю, цѣла нощъ сми се трудила, и не уловихми нищо; но по твоята рѣчь ще хвърля

мрѣжата. (6) И това като сторихъ, уловихъ много множество риби, щото се прокасуваше мрѣжата имъ. (7) И кивнахъ на дружината си която бѣхъ въ другата ладия да дойдатъ да имъ помогнатъ; и доидоха, и напълнихъ и двѣ ладии, до толко щото цѣхъ да потяжатъ. (8) А като видѣ Симонъ Петръ припаднѣ на колѣнитѣ Иисусови, и казваше: Иди си отъ мене, Господи, защото съмъ человекъ грѣшенъ; (9) понеже ужасъ обзѣ и него и всичкиѣ що бѣхъ съ него за доветъ на рибитѣ що уловилахъ, (10) подобно и Якова и Иоанна, синовѣтъ Зеведеви, които бѣхъ съдружници Симонови. И рече Иисусъ Симону: Не бой се; отъ сега человекъ ще ловиши. (11) И като извлѣкохъ ладинѣ на сушата, оставихъ всичко и отидоха слѣдъ него.

(12) И когато бѣше въ единѣ отъ градовѣтъ, ето человекъ пѣлентъ съ проказа, кой-то, като видѣ Иисуса, падна на лицето си та му се помоли и казваше: Господи, ако щещи, можешъ да мя очистиши. (13) А той прострѣ рака та се допрѣ до него, и рече: Иди, бѣди очистенъ; и тутакси проказата се махна отъ него. (14) И той му заповѣда да не каже това никому: Но иди, казва, покажи се на свѣщеника, и принеси за очищението си както е Моисей заповѣдалъ за свидѣтелство тѣмъ. (15) Но още повече се расчуваше за него; и събирахъ се народѣтъ много да слушатъ, и да ги исцѣлява отъ болеститѣ имъ. (16) А той се оттегляше въ пустынитѣ и моѣше се.

(17) И единъ день когато той поучаваше, слѣдѣхъ Фарисеи и законоучители които бѣхъ наидошли отъ всяко село на Галилея и Юдея и Иерусалимъ; и сила Господна бѣ въ исцѣляванieto имъ. (18) И ето человекъ която носѣхъ на одръ едного человека кой-то бѣше разслабенъ; и искахъ да го внесатъ ватрѣ и да го сложатъ прѣдъ него. (19) Но понеже не намеришъ прѣзъ дѣла го внесатъ ватрѣ поради народѣтъ, влѣзѣ

мъ Мат. 8; 14. Мар. 1; 29.

мъ Мат. 8; 16. Мар. 1; 32.

мъ Мар. 1; 34. 3; 11.

мъ Мар. 1; 25, 34.

Ст. 34, 35.

мъ Мар. 1; 35.

мъ Мар. 1; 39.

мъ Мар. 4; 18.

мъ Мар. 4; 16.

мъ Иоан. 21; 6.

мъ 2 Цар. 6; 9.

мъ 3 Цар. 17; 18.

мъ Мат. 4; 19.

мъ Мат. 4; 20.

мъ Мар. 1; 18.

мъ Мат. 8; 21.

мъ Мат. 8; 21.

мъ Мат. 8; 21.

мъ Мат. 8; 21.

мъ Мат. 8; 21.

мъ Лев. 14; 4, 10, 21, 22.

мъ Мат. 4; 25.

мъ 3; 7. Иоан. 6; 2.

мъ Мат. 14; 23.

мъ Мат. 9; 2.

мъ Мат. 9; 2.

мъ Мат. 9; 2.

мъ Мат. 9; 2.